

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXXIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Tertio. Sicut autem furculus non induit naturam arboris syluestris, sed contra arbor induit naturam furculi, adeoque furculus causa est, ut arbor ferat fructus bonos. Ita dicit Paulus, Christi mortem, quæ est furculus frugifer: nobis complantatam: ut sicut Christi mors, copiosum fructum fecit & expiato peccato restituit vitam mundo: ita nos etiam, postquam Christo insiti sumus, discamus ferre fructum, & moriamur atque resurgamus spiritualiter, hoc est, in nouitate vitæ ambulemus, postquam Christum in Baptismo induimus. Sicq; primum spiritualiter resurgamus à peccatis: ut post etiam corpus nostrum lætissimæ resurrectionis Christi particeps reddatur.

Quando enim Paulus hoc loco de morte, resurrectione, &c. loquitur, principaliter mortem & resurrectionem spirituales intelligit, ubi peccatis morimur, & à peccatis resurgimus in hac vita, & viuimus iustitiæ Argumenta huius cohortationis sumpta sunt, ex similitudine mortis & resurrectionis Christi: quæ nobis imitanda (sua quadam ratione) proponit.

LOCI

I. Videmus, nos hortos, arbores, & similes Dei creaturas non debere frustra aspicere: sed ita ut semper illis aliquid discamus.

Hanc enim ob causam scriptura frequenter talia similia proponit. Ut hoc loco, furculus in arbore debet nos erudire de nostro Baptismo. Arbor sterilis excindenda moneat de penitentia, Luc. 13. v. 6. Et illud, Matt. 3. v. 10. Vitis & vinca suam etiam habent piam commonefactionem, Esa. 5. v. 2. Luc. 20. Matt. 20.

Sic ubiq; habemus nostros Doctores, si modo velimus erudiri. Ideo Christus ablegat ad volatilia cœli: filia agri, Matt. 6. v. 16. Et Prophetæ ablegant ad ciconiam, &c. Jer. 8. v. 7. Imo ad asinum, Esa. 1. v. 3.

II. Discamus sæpe considerare originem nostram, ut tanto magis grati simus, dum videmus, quanta beneficia

nos [qui sumus a bor syluestris & sterilis, & vere oleaster ille, de quo Paulus, Rom. 11. v. 17. & 24] accipiamus à surculo: qui insititios nos facit & frugiferos, vt habeamus beneficio mortis Christi, remissionem peccatorum, vitam & salutem eternam.

Quia enim per Baptismum induimus Christum Gal. 3. v. 27. ipsi sic coniungimur, incorporamur & ita inserimur, vt veniamus in communionem & societatem omnium bonorum eius. Qui enim Christum filium donauit, omnia cum ipso donauit, Rom. 8. v. 32.

Quicquid igitur Christus habet, quicquid fecit, quicquid impetrauit, id omne ad nos pertinet. Ideoq; pro peccatis nostris passus, & ad iustificationem nostram resurrexit. Rom. 4. Animam suam dedit redemptionem pro nobis, Matth. 20. v. 28, Joh. 10. v. 15,

Hæc non tantum magnam consolationem adferunt: sed etiam admonitionem continent, vt grati simus.

III Huc pertinet id, quod Paulus dicit, Insititios nos factos similitudine mortis eius: sic scilicet, vt cum ipso nõ tantum viuere, sed pro ipso etiam atque cum ipso mori cupiamus. Præsertim hoc sensu, quem Paulus hoc loco vrget, vt peccatis moriamur, vt crucifigamus veterem hominem, vt non pariamur regnare peccatum, &c. Exemplum Pauli videt. Cor. 9. v. 27. & Gal. 6. v. 14. Vide enim Gal. 5. v. 24.

IV. LOCVS. De resurrectione nostra, quæ à Christi resurrectione dependet, I. Cor. 15. v. 20. potest dici. Si illa debet esse læta, moriendum primo peccato dum viuimus deinde etiam resurgendum à peccatis. Sic post pie mori & læti resurgere poterimus.

F I N I S.

T H E M A XL.

Rom. 6. v. 8.

Quod si mortui sumus cum Christo, credimus quod & viuemus cum illo.

DISPO.